

Tuomiolauselma

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 224, 16.9.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 8.2.2007 — Landtag Schleswig-Holstein v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-406/06) (¹)

(Kumoamiskanne — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen — Asian siirtäminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen)

(2007/C 95/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Landtag Schleswig-Holstein (edustajat: S. Laskowski ja J. Caspar)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 10.3.2006 ja 23.6.2006 tekemien päätösten kumoaminen, joilla kieltäydettiin luovuttamasta kantajalle 22.3.2005 päivätty asiakirja SEK (2005) 420, joka sisältää nyt neuvostossa käsiteltävää ehdotusta puitepäätökseksi yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjoamiseen liittyvien ja sen yhteydessä käsiteltyjen ja tallennettujen tietojen ja julkisia viestintäverkkoja koskevien tietojen säilyttämisestä rikosten ja rikollisten tekojen, terrorismi mukaan lukien, torjumiseksi, tutkimiseksi ja selvittämiseksi ja niistä syytteen asettamiseksi, koskevan oikeudellisen arvion (neuvoston asiakirja 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82)

Määräysosa

1) Asia C-406/06, Landtag Schleswig Holstein v. komissio, siirretään Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 294, 2.12.2006.

Valitus, jonka Wineke Neirinck on tehnyt 22.1.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-494/04, Neirinck v. komissio, 14.11.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-17/07 P)

(2007/C 95/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Wineke Neirinck (edustajat: avocat G. Vandersanden ja avocat L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Currall ja D. Martin)

Vaatimukset

— Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-494/04 14.11.2006 antama tuomio on kumottava.

— Siten valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä ja näin ollen

— yhteisöjen tuomioistuimen on kumottava 4.3.2004 tehty päätös, josta valittaja on saanut tietää OIB.1-yksikön (infrastruktuuri- ja logistiikkatoimisto Brysselissä — kiinteistöpolitiikan toimeenpano) kokouksessa ja jonka mukaan toinen hakija oli valittu sellaiseen OIB:n lakimiehen toimeen kiinteistöpolitiikan alalla, jota kantaja oli hakenut (pätös ottaa D.S. palvelukseen ylimääräisenä toimihenkilönä ja päätös olla nimittämättä valittajaa ylimääräiseksi toimihenkilöksi).

— yhteisöjen tuomioistuimen on kumottava 9.3.2004 tehty päätös, jolla valittajalle ilmoitettiin hänen hakemuksensa hylkäämisestä.

— yhteisöjen tuomioistuimen on kumottava tämän jälkeen 27.4.2004 tehty päätös, jolla valittajalle ilmoitettiin, että hän ei ollut läpäissyt sopimussuhteisen toimihenkilön palvelukseenottamisen menettelyn suullista koetta sekä samalle päivälle päivätty päätös ottaa palvelukseen D. S.

- joka tapauksessa yhteisöjen tuomioistuimen on määrättävä valittajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä ja aineellisesta vahingosta korvaukseksi 30 000 euroa, joka määrä on alustavasti arvioitu oikeaksi ja kohtuulliseksi.
- Vastapuoli on velvoitettava korvaamaan kaikki sekä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet että valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kuuteen valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää ensinnäkin, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että valittajan kumoamiskanteen vaatimusten ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta, se on tulkinnut väärin EY 236 artiklaan ja virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklaan perustuvan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä sekä nimenomaan oikeussuojan tarpeen käsitettä. Päätöksestä ottaa D.S. palvelukseen ylimääräisenä toimihenkilönä ennen 1.5.2004 on valittajan mukaan seurannut yhtäältä se, että tointa, jota kantaja hoiti, koskevaan sopimussuhteisten toimihenkilöiden valintamenettelyyn osallistuneiden hakijoiden määrä lisääntyi, ja toisaalta se, että valittajalle oli mahdotonta antaa sopimus väliaikaisena toimihenkilönä, mikä valittajan mukaan tuo selvästi esiin intressin, joka hänellä oli mainitun päätöksen kumoamiseksi.

Toisessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole noudattanut yleistä perusteluvollisuuttaan, kun se on katsonut, että 27.4.2004 päivätyn päätöksen sisältyviä seikkoja saatettiin pitää perustelujen alkuna ja että tuomioistuinmenettelyssä annetut täsmennykset korjasivat sen, että perustelut olivat alun perin riittämättömät. Ensinnäkään 27.4.2004 tehty päätös ei nimittäin valittajan mukaan sisällä mitään perusteluja, jotka koskevat valittajan erityistilannetta eikä siinä todeta mitään konkreettista seikkaa tai mitään valittajan tiedossa olevaa seikkaa, joka mahdollistaisi sen, että valittaja ymmärtää mainitun päätöksen ulottuvuuden. Toiseksi tällaista perustelujen puuttumista ei voida kattaa toimivaltaisen viranomaisen kanteen nostamisen jälkeen antamalla selityksillä loukkaamatta puolustautumisoikeuksia ja asianosaisten yhdenvertaisuutta yhteisöjen tuomioistuimissa koskevaa periaatetta.

Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja vetoaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan valituksen kohteena olevan tuomion 105 kohdassa, että valintamenettely ei perustunut hakijoiden ansioiden vertailuun. Tämä toteamus on valittajan mukaan ristiriidassa sekä vastapuolen kirjallisten lausuntojen että muiden sellaisten valituksen kohteena olevan tuomion kohtien kanssa, joissa valittajan mukaan ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuin itse nimenomaisesti viittaa hakijoiden ansioiden vertailuun samassa palvelukseenottamismenettelyssä.

Neljännessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myös ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla ja että se on tulkinnut väärin menettelyn väärinkäytön käsitettä, kun se on katsonut, että valittajan esittämät seikat eivät mahdollistaneet menettelyn väärinkäytön tai yksikön edun loukkaamisen toteamista. Kaikissa valittajan esittämissä tekijöissä on päinvastoin yhdessä niin paljon samansuuntaisia viitteitä menettelyn väärinkäytöstä, että jos vastapuoli on todellakin vienyt läpi kaksi erillistä menettelyä, toimet, jotka sen tarkoituksena oli täyttää, olivat samoja, mikä valittajan mukaan ilmentää vastapuolen halua suosia D.S.:ää valittajan tehtävien hoidettavaksi ottamisessa 30.4.2004 jälkeen.

Viidennessä valitusperusteessaan valittaja vetoaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut väärin yksikön edun ja ilmeisen arviointivirheen käsitteitä, kun se on katsonut, että sopimussuhteisten toimihenkilöiden valintamenettelyä ei ollut jätetty noudattamatta ja kun se on näin ollen kieltänyt tarkastamasta valintalautakunnan valittajan suullisesta kokeesta tekemää arviota.

Kuudennessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut huolenpitoluottamuksen ja hyvän hallinnon periaatteita.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Efeteio Athinon (Kreikka) on esittänyt 5.2.2007 — Motosykletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D. (MOTOE) v. Kreikan valtio

(Asia C-49/07)

(2007/C 95/27)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Efeteio Athinon

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Motosykletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D. (MOTOE)

Vastaaja: Kreikan valtio